

திருநீற்றுப் புதன்

- I யோவேல் 2: 12-18
- II 2 கொரிந்தியர் 5: 20 - 6: 2
- III மத்தேயு 6: 1-6, 16-18

“திரும்பி வாருங்கள்”

ஆண்டவரிடம் திரும்பி வந்த இளைஞர்கள்:

“தாத்தா நீங்கள் ஒருநாள்கூடத் தவறாமல் கோயிலுக்குச் சென்று, திருப்பலி காண்கிறீர்களே! உங்களுக்குக் கடவுள்மீது அவ்வளவு நம்பிக்கையா, ஒவ்வொருநாளும் கோயிலுக்குச் சென்று திருப்பலி காணும் இந்தப் பழக்கம் உங்களுக்கு எப்போதிருந்து இருக்கின்றது?” என்று பேரன் தன் தாத்தாவிடம் ஆர்வமாய்க் கேட்டான்.

“உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்வென்றால், இளம்வயதில் எனக்குக் கடவுள் நம்பிக்கையே கிடையாது. தவிர, கோயில் பக்கம் தலை வைத்துக்கூடப் படுத்தது கிடையாது” என்று தாத்தா பேசத் தொடங்கியதும், பேரன் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கூர்ந்து கவனித்தான். தாத்தா தொடர்ந்தார்: “இளம் வயதில் என்னுடன் பிறந்த இரண்டு தம்பிகள், நான் என மூன்று பேரும் சாதாரண நாள்களில்

மட்டுமல்ல, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கூட கோயிலுக்குச் செல்வதில்லை. குறிப்பாக, ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்ததும் நாங்கள் மூவரும் வேட்டைக்குக் கிளம்பிவிடும். எங்கள் அம்மா எங்களிடம், 'ஞாயிற்றுக்கிழமையாவது கோயிலுக்குப் போங்கள்' என்று எங்களிடம் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார். நாங்கள் கேட்பதாயில்லை.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நாங்கள் வேட்டைக்குக் கிளம்பிப் போனபோது, காட்டிற்குள் சென்ற சிறிது நேரத்தில் மூன்று பேரும் எப்படியோ பிரிந்துவிட்டோம். மற்ற இருவரையும் நான் தேடிச் சென்றபோது, ஒருவனைத்தான் என்னைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது, இளையவனைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. சிறிதுநேரம் கழித்துத்தான் அவன் ஏதோவொரு காட்டு விலங்கால் தாக்கப்பட்டு இறந்து கிடந்தது தெரிந்தது. பின்னர் நாங்கள் இருவரும் அவனைக் கோயிலுக்குக் கொண்டு வந்து, திருஅவை முறைப்படி அடக்கம் செய்தபிறகு, பங்குப் பணியாளர் என்னிடம், 'கோயில் பக்கமே வராத இவன் விண்ணகம் செல்வானா என்று சந்தேகமாக இருக்கின்றது!' என்றார்.

அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தன. 'கோயிலுக்குப் போகாவிட்டால் விண்ணகம் செல்ல முடியாதா?' என்று அதைப் பற்றியே நான் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். ஒரு கட்டத்தில் நான், 'விண்ணகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால், கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும்' என்று முடிவெடுத்தேன். அன்றிலிருந்துதான் நான் கோயிலுக்குத் தவறாமல் சென்றுகொண்டிருக்கிறேன்."

தாத்தா சொன்னதை ஆர்வமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பேரன், அவரைப் போன்று ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குச் செல்ல முடிவு செய்தான்.

ஆம், ஒரு காலத்தில் கோயில் பக்கமே போகாத இந்தப் பெரியவர் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவத்தின் மூலம் மனம்மாறி, ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குச் சென்று, ஆண்டவரோடு உள்ள உறவில் நிலைத்திருந்தார். தவக்காலத்தின் முதல் நாளான இன்று நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இறைவார்த்தை, “ஆண்டவரிடம் திரும்பி வாருங்கள்” என்ற அழைப்பினைத் தருகின்றது. அது குறித்து நாம் சிந்திப்போம்.

ஏன் ஆண்டவரிடம் திரும்ப வேண்டும்?

திருஅவையால் கொடுக்கப்பட்ட அருளின் காலமான இந்தத் தவக்காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வந்து, அவரோடு ஒப்புரவாக வேண்டும். அதையே இன்று நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இறைவார்த்தை நமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது. குறிப்பாக, இறைவாக்கினர் யோவேல் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய முதல் வாசகம், “ஆண்டவரிடம் திரும்பி வாருங்கள்” என்ற அழைப்பினைத் தருகின்றது.

ஆண்டவரின் நாள் வருகின்றது. அதனால் தண்டனையிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக அவரிடம் திரும்பி வாருங்கள் என்ற பின்னணியில் இறைவாக்கினர் யோவேல் இந்த வார்த்தைகளைக்

குறிப்பிட்டிருந்தாலும், நாம் ஏன் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தை அதற்கு அடுத்து வருகின்ற வரிகளில் அவர் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆம், ஆண்டவர் அருளும் இரக்கமும் பொறுமையும் பேரன்பும் உடையவர்; செய்யக் கருதிய தீங்கைக் குறித்து மனம் மாறுகின்றவர். இதற்காக நாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும் என்கிறார். இறைவாக்கினர் யோவேல். இதைவிடவும் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருவதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணத்தைப் பவுல் இன்றைய இரண்டாம் வாசகத்தில் கூறுகின்றார். அதுதான், “இதுவே தகுந்த காலம்! இன்றே மீட்பு நாள்!” என்பதாகும். கண்கெட்ட பின் சூரியனைக் காணமுடியாது. கண் உள்ளபோதுதான் அதனைக் காண முடியும். அதுபோன்றுதான் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருவதற்கு இத்தவக்காலத்தை விடச் சிறந்த காலம் இல்லை. அதனால் இன்றே ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருவதுதான் சிறந்தது.

யாரெல்லாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும்?

ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருவதற்கு இதுவே தகுந்த காலம் என்று சிந்தித்துப் பார்த்த நமக்கு, யாரெல்லாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும் என்ற அடுத்த கேள்வி எழலாம். இந்தக் கேள்விக்கான விடையை நாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னதாக, இன்றைய காலக்கட்டத்தில் ‘மனமாற்றம்’ என்பது யாரோடு தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வோம்.

பொதுவாக, மனமாற்றம் என்ற கருத்து பாவிகளோடு தொடர்புடைய இருக்கின்றது அல்லது பாவிகள் மனம்மாறவேண்டும்

என்ற கருத்துதான் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. ஆனால், ஆண்டவர் இயேசு, பலிசெலுத்திக் கொண்டிருந்த கலிலேயர்களைப் பிலாத்து கொன்றான் என்ற செய்தியைச் சொன்னவர்களிடம், “மனம் மாறாவிட்டால் நீங்கள் அனைவரும் அவ்வாறே அழிவீர்கள்” (லூக் 13:3) என்று சொல்வதன் மூலம், ஒவ்வொருவரும் மனம் மாறவேண்டும் அல்லது ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வேண்டும் என்பார்.

இப்போது யாரெல்லாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும் என்ற கேள்விக்கு வருவோம். முதல் வாசகத்தில் இறைவாக்கினர் யோவேல் முதியவர் தொடங்கி, பால் குடிக்கும் குழந்தை வரை, மணமகன், மணமகள் உட்பட யாவரையும் ஒன்றுகூட்டுங்கள் என்கிறார். இதன்மூலம் சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரவேண்டும் என்ற செய்தியானது நமக்குத் தரப்படுகின்றது.

ஆண்டவரிடம் திரும்பி வந்தால் கிடைக்கும் ஆசி!

இதுவே தகுந்த காலம் என்பதை உணர்ந்து, ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருகின்றபோது, ஆண்டவர் நமக்கு என்ன ஆசியைத் தருவார் என்ற மூன்றாவது கேள்வி நமக்கு எழலாம். இக்கேள்விக்கான பதிலை இன்றைய முதல் வாசகத்தின் இறுதி வார்த்தைகள் அளிக்கின்றன. ஆம், யாரெல்லாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருகின்றார்களோ, அவர்கள்மீது ஆண்டவர் கருணை காட்டுவார்.

அதுவே ஆண்டவர் இந்தத் தவக்காலத்தில் மட்டுமல்லாது, எல்லாக் காலத்திலும் அளிக்கும் மிகப்பெரிய ஆசியாக இருக்கும்.

‘கருணை என்பது காதுகேளாதவர் கேட்டக்கூடியதும், பார்வையற்றவர் பார்க்கக்கூடியதுமான ஒரு மொழி’ என்கிறது ஒரு முதுமொழி. ஆம், ஆண்டவர் தன்னிடம் முழு மனத்தோடு திரும்பி வருவோருக்கு இத்தகைய கருணையைக் காட்டுவார். ஆதலால், இந்த அருளின் காலத்தின் நாம் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வந்து, அவரது ஆசியைப் பெறுவோம்.

சிந்தனைக்கு:

‘மனிதன் செய்யும் மிகவும் புனிதமான ஒரு செயல் மனமாற்றம்’ என்பார் தாமஸ் கார்லைல் என்ற எழுத்தாளர். எனவே, நாம் நமது தவற்றை உணர்ந்து, ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருவோம். அதன்வழியாக இறையருளை நிறைவாகப் பெறுவோம்.

- மறைத்திரு. மரிய அந்தோணிராஜ், பாளையங்கோட்டை மறைமாவட்டம்.